

PUUVENEPURJEHTIJAT

I/2001

Julkaisija: Puuvenepurjehtijat ry
Yhteystiedot: Pj: Mauno Nousiainen, Bulevardi 17 C, 00120 Helsinki
Puh: k: 09-6931460 t: 09-6826627

Sisältö

Pääkirjoitus	s. 1
Sagitta tulee Suomeen	s. 2
”Isä isä, kato toi vene uppoaa!”	s. 9
Puuvenepurjehtijat webissä	s. 13
Kilpailukalenteria kesälle 2001	takakansi

Taitto: Tajna Wesolowski

PP 2001

Muutoksen tuulet – tartu haasteeseen

Puuveneillä ja purjehduksella muutenkin näyttää menevän oikein hyvin. Veneitä rakennetaan ja kunnostetaan ennennäkemättömän laajasti, messuilla ja lehdissä näkyvyys on erittäin runsasta, kilpailut keräävät paljon osanottajia. Tämä aktiviteetti näyttää vievän kaiken veneisiin liittyvän energian, koska kerhoissa ja yhdistyksissä koetaan kroonista osallistujapulaa. Yhteiset asiat eivät näytä tällä hetkellä kiinnostavilta eikä esimerkiksi meidän yhdistyksellämme ole olemassa sellaista uhkatekijää tai “vihollista”, joka innoittaisi perinteiseen toimintaan. Alkuperäisistä tavoitteistamme kehnoimmin jaksaa puuvenerekisteri, jota on viime vuosina täydennetty hyvin huonosti. Muuten toimintamme on uskoaksemme antanut mukana olleille miellyttävää yhdessäoloa, paljon tietoa ja yhteyksiä sekä kiintoisia purjehduksia.

Nyt on uuden ja uudenlaisen toiminnan aika. Haastamme kaikki keksimään ja kehittämään sellaisia tapoja ja toimintoja, jotka kiinnostavat ja saavat purjehtijat joukolla liikkeelle. Me vanhat parrat annamme tilaa. Ei tarvitse perustaa uutta yhdistystä, meillä on valmis infrastruktuuri, ottakaa käyttöön.

Näistä asioista voimme jatkaa kevään 2001 jäsenkokouksessamme ravintola Iso-Ankkurissa ke 28.2 klo 18.00, katso erillinen kutsu.

Mauno Nousiainen

Sagitta tulee Suomeen

Ahvosen Anssi soitti ja sanoi että nyt olisi kasi myynnissä. Mies luki siihen aikaan - loppukesää 1994 elettiin - varmaan jokaisen Svenska Dagbladetin, mitä lie etsinytkään. Minä luin yleensä vain sunnuntain lehdet ja joskus keskiviikon. Minä etsin kahdeksikkoa, ja Anssi tiesi sen. Oli ollut puhetta.

Anssi sen löysi, mutta minä sen hain pois. Liian hieno vene jätettäväksi Ruotsiin.

Itse asiassa oli niin, että kävin nyt vain hoitamassa finanssipuolen kuntoon. Syksy kun oli, vene sai jäädä talveksi vielä paikoilleen Ludden venefarmille Söderköpingistä kolme sulkua sisämaahan päin. Jos tapaatte Ludden sanokaa että ei tee enää Volvon bakslag kiusaa. Volvo myytiin pois, Sagitta on nyt oikea purjevene.

Sagitta tahtoo itään

Sagitan historia on johdonmukaista hakeutumista idän suuntaan. Vuonna 1929 se siirtyi Charles E. Nicholsonin silmäkulmasta Solentin uljaisiin kilpavesiin. Äijä ei kai hennonut myydä venettä, vai liekö riidellyt asiakkaansa kanssa, joka tapauksessa hän itse sekä veljensä Arthur purjehtivat sillä ainakin 30-luvun alkupuolen, minkä mm. Uffa Fox muistaa kirjoissaan mainita.

Sotien jälkeen Sagitta kilpaili Skotlannin Clydellä, josta se kulkeutui Osloon laivanvarustaja Ragnar Hallelle ja edelleen 60-luvulla Sture Sturenkatu Högbergille Göteborgiin. Muutama pojankloppi hankki sen 70-luvun puolivälissä suunnitelmissaan viedä se Karibialle charter cruising tarkoituksissa, mutta varmaan poikien äidit saivat sen verran taottua järkeä kalloihin ettei tästä uppoamisharjoituksesta tullut mitään.

Uppoveneilyä yritettiin sittemmin 80-luvun puolivälissä Göta-kanavassa, jossa Juhani Marttinen (Marttinen ilmoittaudu haluan tietää lisää!) taisteli haljenneen peräsinsteevin kanssa veneen Söderköpingiin asti. Vankilalaitoksen yli-inspektööri Per Colliander osti sitten tuon kaksimastoisen perästä lyhennetyin doghouse-rakennelman, miltei hylyn, vakaana tarkoituksenaan palauttaa vene Ruotsin kahdeksikkorekisteriin. Minä sekoitin suunnitelmat, Sagitta kuuluu tietenkin Suomen kahdeksikkorekisteriin.

Haetaan se pois!

Toukokuussa 1995 palasin siis Ludden venefarmille mukanani kaikki black&deckerini ja biltemani sekä Jorma Aslamo, mies paikallaan silloin kun pitää tehdä töitä. Muutama täysi suomalaisen työmiehen työpäivä tehtiin keväthuoltoa ja vene päästettiin vesille.

Vene vuoti kuin pari kolme seulaa. Roikkui Ludden liinoissa, dipattiin välillä syvemmälle ja kun makuupussi alkoi kastua, taas nostettiin vähän. Kun J. Walkerin pinta oli laskenut puoleen väliin, liinat päästettiin irti. Vene kellui, tosin pumppujen avustamana. Sitä apua tarvittiin sitten pitempäänkin, pumpuista emme sitten onnistuneet vieroittautumaan edes viikkojen päästä.

Kuva: Jorma dippaa

Meni vielä useampi päivä ennen kuin Volvon diesel nöyrtyi palvelukseen, taisi tulla jo kunniakysymykseksi Luddelle. Sitten, toukokuun 19. päivän aamuna nostamme spinnupuomin mastoksi molemmat varsinaiset mastot Per oli jo jonnekin ehtinyt hävittää ja mastoon viritämme juhraliputuksen. Kippaamme kuohuviinit, ei toki vaan shampanjat, irrotamme köydet ja liitymme merelle pyrkivään eskaaderiin. Kolmet sulut jäävät taakse, ja parissa tunnissa olemme Itämeren hentoisilla aalloilla.

Kuva: Sagitta tahtoo merelle!

Ei kun painamaan pitkin sköneä. Määränpää on Djurö Tukholman edustalla. Olen tilannut Bennisiltä maston, ja ovat luvanneet asentaa sen Djurössä. Alunperin piti jatkaa heti maston asennuksen jälkeen samaa reissua Helsinkiin, mutta aikaa on palanut liikaa, en saa miehistöä pysymään veneessä. Nyt on varasuunnitelmakin jo vaarassa, pitäisi edes ehtiä seuraavaksi illaksi Viking-linjan laivaan, ja siinä on töitä riittämiin.

Sköneä riittää, ilta tulee, Oxelösundissä otamme lisää naftaa, sitä on nyt 120 litraa. Höyläämme huviksemme köliämme matalassa satamassa. Mennään taas. Aurinko laskee 21.15. Hapuilemme pian sysipimeässä, ja löydämme kuin ihmeen kaupalla 1.2 metrin vihreän viitan, josta väylä kääntyy suoraan pohjoiseen. Kello 2 ohitamme Nynäshamnin. Kello 4.30 ihailimme Dalarön kylää, joka

on kuvaakin kauniimpi aamuauringon ensisäteiden syleilyssä. Ja sitten huomamme itse rikkovamme idyllin melullamme.

Loppumatka menee pilkkiessä. Rantautumiseen ja lepäämiseen ei ole aikaa. Ja kun miehistöluku on kaikkiaan kaksi, kumpikaan ei tohdi käydä lepäämään välillä. Djurö Båtvarvin satamassa olemme klo 7.15. Lähes kuolleet miehet vetävät pienet tirsat ja lähtevät mastokauppaan järjestämään asioita. Ja kuudeksi Viking-terminaaliin ja kotiin. Ensimmäinen episodi sujui sangen poikkeuksellisesti ilman mitään vaikeuksia.

No nyt haetaan se pois!

Parin viikon kuluttua käydään sitten uudelleen tositoimiin. Kesäkuun 2. päivänä tulemme taas Djurön satamaan. Nyt meitä on kolme sälliä: tunnettu ja kokenut kasipurjehtija Juha Tuomi, sekä tulevaisuuden lupaukset Kimmo Mikkola ja itse kippari. Masto on pystyssä ja pumppu käy, hieno juttu. Per Värmelin ja Ola Nilsson ovat tehneet hyvää työtä. Viimeisteltävää riittää kuitenkin koko päiväksi, vinssien asennusta, ison skuuttauksen järjestelyä ja muuta sellaista.

Kello 19.30 maistamme shampanjat aina yhtä hyvää!

ja juhlaliputuksessa päräytämme Volvon käyntiin. Peräkannella on 12mR New Swedenin lainattu pelastuslautta. Tuuli on kevyttä vastaista, ajamme vuoroin hevosin, vuoroin purjein. Pitäähän masto ja riki testata. Ihan käyttökelpoiselta tuntuu tällaisessa nollatuulesa.

Sandhamnin kapeikossa kippari ruuvaa irti Ruotsin venerekisterin laatat SAG 29. Käsi heilahtaa, ja laatat lentävät pitkälle lepikkoon. Sagitta on vapaa!

Ilta tummuu ja ukkonen uhkaa. Ajamme koneella suuntaan 70 astetta, mikä osoittaa jonnekin lähelle Suomen Ulkosaarta. Kippari ottaa kysymättä lepovuoron. Miehet tietävät mitä tekevät. Hyvä tietääkin,

sillä vastaan tulee sekä vettä että tuulta.

Yön silmä on ohi, kippari kömpii punkan pohjilta. Menetykseksi täytyy laskea heti alkuun lippu, eipä tullut kiinnitetyksi kunnolla. Isopurje lasketaan muutaman kerran tuulen välillä yltyessä, koska on jokseenkin selvä ettei pienien plokien varaan suunniteltu tilapäisskuutausjärjestely voi kestää. Aamun koitteessa Silja ja Viking tulevat vastaan. Jokainen käy vuorollaan painamassa punkkia.

Päivästä tulee helteinen, alkaa pläkiä olan takaa. Ollaan Utöstä lounaaseen 30 mpk. Aikamme killitetyämme hentoinen tuuli viriää takaa päin, ja pian kiidämme neljää solmua spiiraten hinnastolla virrenveisuu ei oikein saa kannatusta.

Kello 18 ohitamme Utön, eteläpuolelta onneksemme. Viskit sen kunniaksi. Kättäkin tulee väännetyksi. Muistakaa tämä: varokaa punttisalimiehiä kun

Kuva: Hinnastolla Helsinkiin - vaikeuksista ei tietoaakaan?

uhoatte kädenvääntöpöydässä. Tai jos kumminkin väännätte, älkää ainakaan lyökö vetoa. Tai jos päädytte sittenkin lyömään vetoa korillisesta 12 vuotta vanhaa Chivas Regalia, niin voittakaa edes se punttialihirviö sitten! Heh, menittekös halpaan, ei sentään korillisesta ollut kysymys. Vaikka kirveltäpä hävitty pullokin.

Ote lokikirjasta: ”Kello 01 Kimmon mukaan oltiin Rosalan eteläpuolella 59 25’, 22 30’ viittä solmua koneella suuntaan 70..80. Pohjoiseen (20) purjeilla 1hx4kn + 1, ensin koneella 2hx5kn klo 3..5 ja 2hx3kn klo? 2+ sähläystä klo 5..6“. Voi turkki, kipparin herättyä aamunkoitteessa koetamme selvittää missä olemme. Arvio päätyi kohtaan Hangosta etelään 20 mpk. Tarkka kohta ei ole tiedossa koska Magellania ei enää huvita näyttää sijaintia. Huvittaisiko itseäsi, jos olisit virunut sateessa koko yön?

Paikanmenetys ei ole vielä mitään. Peräsimeen syntyi yöllä 200 asteen klappi. Toisin sanoen peräsin toimii karvan verran kääntökulmansa äärirajoilla. Toisin sanoen on käyttökelvoton. Yli-inspektööri oli vaihtanut tai vaihdattanut ruorin taas pinnaan. Eikö kunniallisen miehen kunnialliseen työvoimaan voi luottaa?

Peräsimen menetys ei vielä mitään. Peräsinakseliin tuli uudelleen vanha vuoto kun tiivistysrenkas nousee. Vaatii jonkin verran punnertamista, mutta rengas onnistutaan kuitenkin kiristämään uudelleen paikoilleen. Hätäkös tässä?

Ehkäpä sittenkin. Nafta on käynyt vähiin, ei riitä Hankoon, on purjehdittava. Purjehtiminen tällaisella peräsimellä vaatii enemmän taitoa kuin pystymme lyömään tiskiä. Lisäksi vuoto on syönyt akkuja, on pumpattava käsin.

Naftan vähyys ei vielä mitään. Nyt nousee sumu. Merihädän tunnusmerkit alkavat täytyä, ihan tällaista seikkailua ei sentään suunniteltu. Mitä tekisi Rip Kirby tällaisessa tilanteessa? Ottaisi povitaskusta pyssyysä esiin?

Kimmon kanssa onnistumme slööraamaan noin 20 suuntaan pelkällä isopurjeella. Yritämme pohjoisemmaksi, mutta se ei onnistu. Teen varaperäsimen airosta ja vanerinkappaleesta, mutta se on tosi vaikea käyttää, ei pysy millään vedessä normaalissa kulkuvauhdissa.

Onneksi on kaikuluotain. Se näyttää jatkuvasti 30..50 metriä, ei siis vielä hätää. Puhelin ei vielä kannu, ollaan siis ulkomerellä. Lokkeja ei kuulu, ei ilmeisesti ole luotoja lähellä. Entä jos lokit ovat unten mailla? Jos ollaan Hangosta länteen, voidaan ajaa kivikkoon mannerta näkemättä itäpuolella tilanne ei ole paljon parempi.

Moottori on pysäyksissä, näkyvyys kaapelinmitan verran. Suunnassa 30 kuuluu moottorin ääntä. Moottori käyntiin äkkiä ja perään, siellä täytyy olla väylä. Pysähdytään, kuunnellaan. Kyllä vaan, eteenpäin täysillä. Riittääköhän nafta? Kimmo punnertaa peräsimessä. Klappi näyttää olevan täydet 360 astetta, lienee unohtunut miesparka tehtävänsä ääreen.

Sitten sumusta alkaa erottua jotain mielenkiintoista. Laiva. Merivartiosto. Ja vasemmalla suunnassa 280 näkyy Bengtskärin tuttu majakka. Olemme Hangon sisääntuloväylällä. Öhöm, tässähän meidän juuri pitikin olla. Tietysti olemme juuri tässä.

Merivartiosto hinaa meidät Hangon Tulliniemen tullikamarille. Saamme komean asiakirjan, leimat ja kaikki. Lukee: 4/6 95 s/y Sagitta. Ostettu syyskuussa Ruotsista. Miehistö: 2 plus kippari - jee, kaikki tallella. Väkeviä: 2 litraa. Hyväntuulinen seurue ottaa toisen litran mukaansa ja painaa kohti rautatieasemaa. Kalva maistuu junassa ruotsia puhuville tädeillekin. ”Ni har väl nån anledning att fira?” No joo, miten sen nyt ottaa, tullaan Ruotsista, oli kiva reissu, ja ollaan iloisia miehiä muutenkin vain.

Hannu Pohjanpalo

”Isä isä, kato toi vene uppoaa!”

Tuon lauseen olemme kuulleet joka kesä taaksemme jäävistä styreeniveneistä. Viime kesänä lause kerrankin oli pitää paikkaansa...

Hemu, Markku, Siili, Teemu ja minä aloitamme Tuoppiin valmistautumisen noin viikkoa ennen kisa. Treenaamme muutaman kerran iltapurjehduksen aikana spinnun nostoa ja laskua, sekä purjeiden vaihtamista lennossa. Jaamme kaikille omat tehtävät purjehduksen ajaksi. Arpa suosii Hemua joka pääsee pinnaan. Siili taas suostuu vastuullisimpaan tehtävään, keulamieheksi huutelemaan purjehdusohjeita.

Lauantai aamuna heräämme luonnottoman aikaisin pakkaamaan venettä. Emme suinkaan kevennä venettä kisa varten vaan täytämme sen vaihtovaatteilla, makuupusseilla, ruualla ja juomalla. Kännykät jokainen pistää talteen minne parhaaksi näkee. Veneen kuivimpana osana olemme yleisesti pitäneet karttapöydän takana olevaa hyllykköä, jonne muutama kännykkäkin päättyy turvaan.

Lähdemme hyvissä ajoin liikkeelle Sirpalesaaresta koneella, purjeet nostamme aallonmurtajan toisella puolella. Tuulta on tässä vaiheessa ehkä joku 8m/s joten päätämme laittaa kisaan 2. genoan. Suomalinnin edessä näimme Gunin 75 m2 ja unohdumme ihaillemaan sitä muutamaksi minuutiksi. Gun on vieläkin kauniimpi kuin muistin jos vain mahdollista.

Matka Kustaanmiekan läpi sujuu hujauksessa tuulen käydessä takaa. Kruunuvuorenselällä on jo melkoinen joukko upeita puupurjeveneitä koolla. Tässä vaiheessa unohdan täysin että olemme menossa kilpailemaan ja kuvaan innokkaasti kanssakilpailijoita. Muu miehistö palauttaa minut todellisuuteen nopeasti ja tehokkaasti. Laskemme genoan alas hidastaaksemme vauhtia ja jatkamme pujottelua muiden kilpailijoiden lomassa.

Lähtö on kohti Kustaanmiekkää. Myöhästymme lähdössä jonkin verran, mutta saamme nopeasti kiinni muita. Kustaanmiekassa kisaamme Gunin kanssa kryssillä ja huomaamme pian että meillä on liikaa purjeita ylhäällä tuuleen nähden. Emme kuitenkaan viitsineet vaihtaa 3. genoaa kesken kisaan vaan päätämme yrittää ottaa rauhallisesti ja jatkaa matkaa samoilla purjeilla. Kallistuksemme lähenivät jo 40 astetta Kustaanmiekan kohdalla ja vettä tulee runsaasti sisään laitojen yli. Veden pärskiessä ympärillä päätän laittaa kiikarin ja GPS:n turvaan roskikseen, jossa ne ainakin pysyisivät kuivina.

Kustaanmiekan ulkopuolella tuuli tuntui vaan yltyvän ja aallokkoa on noussut jonkin verran. Olemme kytkeneet kisan ajaksi sähköpumpun pois päältä joten pumppaamme aina välillä käsin. Pumppu tuntuu haukkaavan vain tyhjää siitä huolimatta että vettä tulee vauhdilla sisään. Turkki näyttää kuitenkin kohtuullisen kuivalle ja niinpä jatkamme kryssimistä. Kuggenstenin kohdalla vaihdamme halssia, uusi kurssimme on kohti Husunkiveä. Aika menee purjeita trimmaillessa ja muita kilpailijoita katsellessa.

Husunkiveltä suuntaamme kohti Koirakaria ja vene tuntuu olevan liian kallellaan siitä huolimatta että löysäämme purjeita ja laskemme kurssia alaspäin. Veneemme liikkuu kuin täi tervassa. Pumppaaminen tuntuu edelleen kevyelle. Hemu lähettää minut tarkistamaan tilannetta ruffin alle. Ensimmäisellä vilkaisulla huomaa penkkien selkänöjien olevan osittain veden alla ja turkin ajelehtivan rauhallisesti pitkin salonkia. Siili kyselee keulasta mille tilanne näyttää, veneen keula kuulemma kyntää uskomattoman syvällä aallokossa. Valehtelen sujuvasti ettei mitään ongelmia ole, mutta Siili ei näy uskovan.

Käyn hakemassa ”trusty bucketin“ peräluukusta ja laskeudun salonkiin. Vettä riittää suunnilleen puoleen reiteen saakka. Lapoimme vettä niin paljon ulos kun kerkeämme, mutta laidan yli tulee jokaisen aallon mukana luultavasti sama määrä vettä takaisin. Tuskastuneena katson kuinka tavaramme seilaavat pitkin salonkia. Pilssivesi tuoksuu sitruunalle, päättelen hyttysöljypullon vuotaneen.

Vasta kun kurssimme muuttuu myötäisemmäksi Koirakarin jälkeen veden pinta alkaa hiljalleen laskea. Vaihdamme vuoroja, Teemu tulee salonkiin tyhjentämään venettä ja minä kiipeän takaisin istumalaatikkoon.

Vapaatalaitaa näyttää olevan vain aavistus jäljellä, uimme todella syvällä. Hernesaaren jälkeen meno muuttuu sivuisemmaksi ja kallistelemme jälleen. Vettä ei kuitenkaan tule enää laitojen yli sisälle joten tilanne alkaa olla valoisampi. Menon ollessa tasaisempaa Siili haluaa mennä katsomaan mille keulassa näyttää ja aukaisee keulaluukun, purjeet uivat Siiliä vastaan. Saan osakseni merkitseviä katseita ja erotan keulasta kuuluvasta mutinasta:... ”ei mitään sen suurempaa ongelmaa vai...“. Vaihdamme tyhjennys vuoroa taas Särkän kohdalla. Markku ei halua mennä pilssiin seisomaan vaan tyhjentää mieluummin ämpäriä laidan yli, joten Teemun väsyessä menen takaisin sisälle. Kalastelen talouspaperin jäänteitä vedestä ja heittelen niitä veden mukana ulos toivoen samalla että en heitä laidan yli mitään tärkeää.

Tässä vaiheessa Gun ja kasit Najaa lukuun ottamatta ovat jo kaukana edessämme. Naja pyyhältää ohitsemme Knipanin kohdalla ja äyskäröintimme saa osakseen muutamia kummeksuvia katseita. Pilssissä on enää inhimillinen määrä vettä ja päätämme kilpailla vielä viimeiset metrit ohi menen Najan kanssa. Ryntäämme kaikki trimmaamaan purjeita hyvällä menestyksellä. Saavutamme Najaa pikkuhiljaa, mutta maalikin lähestyy meitä molempia kovaa vauhtia. Viimeiset metrit ovat niin jännittäviä että tuskin uskallamme hengittää. Onnistumme korjailemaan asemaamme niin että olemme muutamaa metriä ennen Najaa lopulta maalissa.

Kippari haluaa tietää keskinopeutemme ja etsiskelemme GPS:ää hetken ennen kuin muistan laittaneeni sen roskikseen turvaan. Roskis on kuitenkin vettä täynnä, kuten myös kiikarimme. GPS toimii jostain käsittämättömästä syystä edelleen. Päätämme laskea purjeet saman tien ja konekin lähtee hetken nikottelun jälkeen käyntiin. Etsimme kaikki kännyköitämme mutta vain minun ja Hemun

puhelimet ovat toimintakunnossa. Markun kännykkä löytyy veden alta, se toimii enää vatupassina. Siilin ja Teemun puhelimet ovat saaneet normaalia enemmän roisketta päälleen ja pysyvät mykkinä.

Kiinnittäydymme Gunin viereen, joka oli kisassa luokkamme nopein vene. Rannalla kaverit ovat jo odottelemassa. Pistämme kaikki heti töihin ja levittelemme purjeita, makuupusseja, vaatteita ja patjoja kannelle sekä rannalle kuivumaan. Veneitä lipuu satamaan pikkuhiljaa musiikin soidessa. Auringon paiste ja tuuli kuivaa pian vaatteemme ja juhlat voivat alkaa.

Tajna Wesolowski

Puunenpurjehtijat webissä

Puunenpurjehtijoille on tulossa kevään aikana web-sivut osoitteen :

<http://www.puuvane.net/puunenpurjehtijat/>

Sivuilla on tavanomaisten yhteystietojen lisäksi heti etusivulla juttua seuran ajankohtaisista tapahtumista (miksi ei muistakin ?) joten kannattaa käydä tähyilemässä sivua säännöllisesti.

Tajna Wesolowski

PS. Ideoita sivuston kehittämiseksi otetaan vastaan, sähköpostiosoitteeni on Tajna.Wesolowski@Helsinki.FI. Mikäli haluat sähköpostitse ilmoituksen sivujen julkaisusta sekin onnistuu - kunhan vain lähetät minulle sähköpostiosoitteesi.

Kilpailukalenteria kesälle 2001

6.-8.7 Hangon regatta

4.-5.8 Teleregatta - www.sil.fi/teleregatta

11.8 Viaporin Tuoppi - mongbat.helsinki.fi/tuoppi

25.8 Pentalan Tuoppi

Virallisessa kilpailukalenterissa vielä paljon lisää,
joten kannattaa käydä katsomassa sitäkin osoit-
teessa www.purjehtija.fi.